

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Polácha a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobců **a) V. B., b) N. Č.**, proti žalovanému **Státnímu pozemkovému úřadu**, se sídlem Praha 3, Husinecká 11a, o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Znojmo ze dne 21. 10. 2011, č.j. PÚ 93/92/2-Pa,

t a k t o :

- I. Žaloba se **odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se domáhají zrušení rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Znojmo ze dne 21. 10. 2011, č.j. PÚ 93/92/2-Pa, kterým bylo podle § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku rozhodnuto tak, že žalobci nejsou vlastníky pozemků parc. č. 3967, 3966 a 3249, v k.ú. Litobratřice.

I. Vyjádření účastníků řízení

Žalobci považují napadené rozhodnutí za nezákonné. Mají za to, že vlastnická práva k pozemkům jim náleží a pozemky jim tedy měly být vydány v restitučním řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření zpochybňuje věcnou příslušnost zdejšího soudu k projednání žaloby, neboť napadené rozhodnutí není veřejnoprávní povahy. Věcně příslušný je podle žalovaného Okresní soud ve Znojmě v řízení podle části páté zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále též „o.s.ř.“), jak je v poučení napadeného rozhodnutí uvedeno. Žalovaný dodává, že žalobci také žalobu k okresnímu soudu dne 22. 11. 2011 podali a řízení o jejich žalobě je tam vedeno pod sp. zn. 5 C 6/2012.

II. Posouzení soudem

Předně je třeba uvést, že v souladu s § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, žalovaným není Pozemkový úřad Znojmo, kterého žalobci označili v žalobě, ale Státní pozemkový úřad, na něhož působnost Pozemkového úřadu Znojmo od 1.1.2013 přešla.

Předtím, než mohl soud přistoupit k věcnému posouzení žaloby, musel se zabývat její přípustností (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

Jeden z důvodů nepřipustnosti žaloby je zakotven v § 68 písm. b) s.ř.s., podle něhož je žaloba nepřipustná také tehdy, jde-li o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu.

V případě, že by soud shledal, že žaloba směřuje proti rozhodnutí v soukromoprávní věci, nemohl by ji posoudit věcně, ale musel by ji podle § 46 odst. 2 s.ř.s. odmítnout. Podle tohoto ustanovení soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.

Právě nepřipustnost žaloby z důvodu, že směřuje proti rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu, přitom zdejší soud v daném případě shledal.

Žalobci žalobou podle § 65 s.ř.s. brojí proti rozhodnutí podle § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, kterým bylo rozhodnuto o tom, že žalobci nejsou vlastníky konkrétních pozemků. Napadené rozhodnutí tak rozhodovalo o vlastnickém právu žalobců. Vlastnické právo přitom spadá do práva soukromého. Ke shodnému závěru dospěl i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 17. 9. 2003, čj. 7 As 2/2003-69, dostupný na www.nssoud.cz, kde tento soud jednoznačně uvedl, že rozhodnutí pozemkového úřadu o určení vlastnictví oprávněné osoby k nemovitosti podle § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, je rozhodnutím správního orgánu o soukromoprávním nároku. Soudní ochrana je zde zajištěna postupem podle § 244 a násl. o. s. ř., tedy projednáním a rozhodnutím v civilním řízení soudním a nikoliv ve správním soudnictví.

Vzhledem k tomu, že žalobou bylo napadeno rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu, soud dospěl k závěru, že se jedná o žalobu nepřipustnou ve smyslu § 68 písm. b) s.ř.s. Dále pak

postupoval v souladu s § 46 odst. 2 s.ř.s. a žalobu odmítl s odůvodněním, že ve správním soudnictví je poskytována ochrana jen veřejným subjektivním právům, kdežto subjektivním právům soukromým je poskytována ochrana v civilním soudním řízení podle části páté o.s.ř.

Jak vyplynulo ze sdělení žalovaného, žalobci zřejmě žalobu k věcně příslušnému okresnímu soudu již podali. Zdejšímu soudu však přesto nezbývá, než žalobce poučit o tom, že ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení mohou podat žalobu podle části páté o.s.ř., přičemž věcná příslušnost soudu k projednání a rozhodnutí sporu je dána § 249 odst. 1 s.ř.s., kdy k řízení v prvním stupni jsou příslušné okresní soudy a místní příslušnost soudu pak vyplývá z § 250 odst. 1 o.s.ř.

III. Náklady řízení

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í :

Žalobci mohou do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v této věci žalobu podle části páté o.s.ř. k příslušnému okresnímu soudu. Jestliže tak žalobci v této lhůtě učiní, platí, že soudní řízení podle části páté o.s.ř. o takové žalobě bylo zahájeno dnem, kdy takový návrh došel soudu ve správním soudnictví

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Podání kasační stížnosti nestaví lhůtu pro podání žaloby podle části páté o.s.ř.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 7.3.2013

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Gazdová